

noget, som flere Gange er nævnt baade her og i det andet Ting, at man burde bruge en Del af den vestindiske Overdragsessum til at skabe en Reservefond, og jeg har altid selv ment det samme, men jeg tror ikke mere, at det kan lykkes at gøre det, for en Del af denne Overdragsessum vil direkte gaa til Udgifter ved Genforeningen, og en anden Del af den vil man maatte have som en Art Kassebeholdning under den Tid, der nu kommer, med de meget store Udgifter, som vil blive krævet, og som jeg tror ikke kan afholdes af det løbende Regnskab, men maa afholdes af Kassebeholdningen. Det er dette, jeg har sagt i Folketinget, og dernæst har jeg tilføjet, at det er muligt, at denne Forskel mellem Kassebeholdning og Reservefond er en Levning fra Fortiden; der er Lande, som ikke kender dette. Jeg har gjort gældende, at der har været Tider, da der ikke var denne Forskel mellem Reservefond og Kassebeholdning, men en ganske anderledes Myndighed ogsaa for Finansministeren til at behandle begge Kasser, til at bruge Reservefonden til Indkøb af Papirer og tage Formue ud af Reservefonden og benytte den som Kassebeholdningen. Den Tid er forbi, og det kan være meget rigtigt. Men jeg tror slet ikke paa, at det er saa nødvendigt for Fremtiden at skabe Reservefond, fordi den maa være meget stor, hvis den nu skulde betyde noget i Forhold til Statens Indtægter og Udgifter. Jeg har nævnt, at vi maatte komme til at betragte Borgerens Skatteevne som Reservefond, idet det har vist sig muligt under Krigsperioden at udskrive overordentlige Skatter af et Omfang, som man tidligere aldeles ikke havde troet muligt, og dog mener jeg, at Kapitalopsamling og Sparsommelighed i Virkeligheden ikke er blevet angrebet gennem disse overordentlige Skatteudskrivninger.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) mente, at Regeringen ikke havde vist tilstrækkelig Sparsommelighed, at den har villet tilfredsstille alle Krav. Ja, Krav fra alle Partier, maa jeg tilføje, thi jeg kender ikke Krav, der har været stillede under Krigsperioden, som ikke alle Partier har været med til at stille, og jeg kender ikke Udgifter, som ikke alle Partier har været med til at bevilge. Hvis noget andet var Tilfældet, havde det ærede Medlem en Art Ret i sin Anke. En Regering kan dog endelig ikke her i Landet bruge andre Midler end de lovligt bevilgede, og det maa være den lovlige Bevilgning, der finder Sted baade af Folketing og

Landsting. Det ærede Medlem har selv været med til at tilfredsstille alle disse Krav og bevilge Udgifterne, men saa har jeg ganske sikkert ofte gjort gældende, at man ogsaa maatte skaffe Indtægter, og det har jeg bestræbt mig for, saa meget jeg kunde, under den Periode, der nu vel er afsluttet, og jeg har altsaa ogsaa maattet tage min Tilflugt til at foreslaa Rigsdagen Laan. Jeg kan kun sige, at disse Laan har været afholdte billigere, end noget andet Land i Verden har afholdt sine under Krigsperioden. Men det ærede Medlem pegede, som man mange Gange har gjort, paa Statsgældens Forøgelse. Statsgælden var, som det ærede Medlem nævnte, forinden Verdenskrigen omtrent 360 Millioner, eller korrekt 358 Millioner, og nu er den omtrent 919 Millioner. Jeg maa vel her have Lov til at trække fra denne Statsgæld de 145 Mill. Kr., som Genforeningslaanet udgør. Det ærede Medlem vil neppe bebrejde mig, at jeg har stiftet dette Laan, thi jeg gad egentlig vide, hvorledes man overhovedet skulde kunne møde den Tid, der kommer, hvis Genforeningslaanet ikke var optaget og optaget for Resten i en gunstig Periode. Jeg maa trække dette fra, og de 6 Mill. Kr. til Islandsfonden og Ørstedfonden; saa kommer jeg til en Statsgæld af 788 Mill. Kr. Det er omtrent det dobbelte af Statsgælden inden Verdenskrigen. Er der nu nogen, der vil mene, at Danmark skulde kunne gaa Verdenskrigen igennem, denne saa vanskelige finansielle Periode, uden at forøge sin Statsgæld? Er der et Menneske, der havde troet, at vi havde kunnet komme gennem de 6 Aar uden Forøgelse af Statsgælden til omtrent det dobbelte af, hvad den var tidligere? Dertil kommer vel ogsaa, at Pengene kun er halvt saa meget værd nu. Det er derfor ikke saa overmaade mærkeligt, at Statsgælden er fordoblet; naar alt andet er fordoblet, er det ikke mærkeligt, at ogsaa den er fordoblet.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa Statsvirksohederne og det Underskud, disse giver. Jeg har allerede sagt, hvad Grunden til Underskuddet er. Det ærede Medlem mente, at man kunde spare i Stedet for at forhøje Indtægterne, saaledes som det foreslaas. Nu mener det ærede Medlem, at der kunde spares. Jeg ved ikke, hvorledes vi skal faa Kulpriserne ned, jeg ved ikke, hvorledes vi nu skal forandre Tjenestemandslønningerne, endnu mindre, hvorledes vi skal faa en længere Arbejdsdag end før. Alt dette, som det ærede